

Szakmai beszámoló

Határtalanul pályázat - Erdélyi kalandok (úti beszámoló)

HAT-KP-1-2023/1-000172

A Nyíregyházi Arany János Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium Szőlőskerti Angol Kéttannyelvű Tagintézményének 7.a osztálya 2024. május 22-én indult el a Határtalanul program keretében szervezett kirándulásra. Az indulást gondos szervezés előzte meg, az osztályfőnök osztályfőnöki órák és szülői értekezlet keretében ismertette meg a tanulókkal és a szülőkkel a program értékeit és a kirándulás részleteit.

2024. április 19-én a Barangoló internetes felületen ismerkedtek meg az utazó gyerekek az útcélok egy részével, és az internetes feladatok közel hozták hozzánk Erdély nevezetességeit. Majd előkészítő órával folytatódott a pályázati program megvalósítása. Az előkészítő óra 2024. május 05-én valósult meg, amelynek keretében a tavalyi utazásban részt vevő gyerekek fényképes élménybeszámolója adta meg az alaphangot. Az előkészítő óra

során az utazó hetedikesek ppt-s előadást hallhattak egyik kollégánktól, amely a Partium és Erdély kincseit, természeti és történelmi értékeit mutatta be, különös tekintettel az útiterv állomásaira. Az előkészítő órán (voltaképpen ez már a következő órába is belenyúlt) foglalkoztunk a buszos utazás szabályaival és a külföldi, toleráns viselkedési szabályokkal is.

2024. május 22-25-e között a 7.a osztály tanulói a Határtalanul! program keretében négy napos irodalmi-történelmi kiránduláson vehettek részt. A program keretében magyarországi általános iskolák pályázhattak. A kiíró többek között a határon túli magyarság magyarországi diákokkal és tanáraikkal való megismertetését, ill. együttműködését tűzte ki célként, de emellett azoknak a határon túli történelmi és irodalmi helyeknek és nevezetességeknek a megismerését is, amelyekkel a diákok a tanítási órákon már találkozhattak, vagy hamarosan találkozni fognak. Úgy gondolom, ezeket a célokat sikerült maradéktalanul megvalósítanunk. Az élménydús négy napot Cservenyák Ottó osztályfőnök társaságában összesen 23 gyerekekkel kalandozhattuk végig.

A szebbnél szebb helyszínek alaposabb megismerését a gyerekek beszámolóí mellett idegenvezetőnk, Babicz András érdekes és igen részletes meséi tették lehetővé.

Az úti cél a csodálatos Erdély volt, a történelmi Magyarország talán egyik legszebbnek mondható vidéke. Az első napon korán reggel, kissé hűvös, borongós időben indultunk el, s hamarosan megérkeztünk első állomásunkhoz, a már Romániában lévő nagykárolyi Károlyi-kastélyhoz. Bemenni nem tudtunk, de a parkban körbe sétálva minden oldalról megcsodálhattuk

a gyönyörűen felújított, mesebeli kastélyra emlékeztető épületet. Idegenvezetőnk mesélt nekünk Kaffka Margit szülőházáról, ill. a hajdani Arany Szarvas fogadóról is, amelynek ablakából Petőfi Sándor először látta meg Szendrey Júliát, és ahol megismerkedtek a megyebálon. Innen, Nagykárolyból eredtünk Ady Endre nyomába. Először megnéztük híres költőnk szobrát, majd az

érdmintsenti szülőházát. Itt tiszteletünk jeleként elhelyeztük az első koszorúnkat. Innen Zilahra indultunk, ahol a gimnáziumához és a nemrég átadott új szobrához sétáltunk el, de megnéztük az ugyancsak ezen a főtéren lévő Wesselényi szobrot is. Egy hosszabb buszozás után a délutáni órákban érkeztünk meg Kolozsvárra, ahol a Szent-Mihály templomban jártunk, ill. megnéztük a híres Mátyás – szobrot és az igazságos király szülőházát is. A tartalmas nap befejezéséként az esti órákban foglaltuk el első szálláshelyünket Sinfalván.

A második nap reggelén a Tordai-hasadékot csodáltuk meg, ahonnan a szemerkélő eső miatt gyorsan tovább kellett állnunk, célba véve a közeli sóbányát, ami „B” tervként került be a programtervbe a parajdi bánya váratlan bezárása miatt. Egy újabb hosszú buszozás után nézhettük meg a lenyűgöző szépségű marosvásárhelyi Kultúrpalotát, ill. már a délutáni órákban a szovátai Medve-tavat. Itt tettünk egy kellemes sétát, ahol a monarchia korabeli üdülők között szinte visszarepültünk az időben. A Parajd közeli sófeldolgozónál tett látogatás után nagyon fáradtan, de élményekben igencsak gazdagon érkeztünk meg második szálláshelyünkre Farkaslakán. A panzió tulajdonosai igen szívélyesen fogadtak minket, az egyik ünnepeltünknek tortával tették még emlékezetesebbé az így is rendhagyóra sikeredett 14. születésnapját.

A harmadik napon első útunk Felsősófalvára a testvériskolánkba vezetett, ahol az alsós gyerekek egy kedves, zenés műsorral fogadtak minket. Az ajándékaink átadása után az egyik

tanító bácsi mesélt nekünk az iskoláról, a hagyományairól és a helyi gyerekekről. Egy rövid körbevezetés után elkészöntünk, és indultunk is tovább a csodálatos látványt ígérő Békás-szoros és Gyilkos-tó felé. Útközben átkeltünk a Kárpátok magaslatain, amik az alföldhöz szokott szemünknek szokatlan, lenyűgöző látványt nyújtottak. Egy rövid, Bucsín-tetői pihenő után

déltájban érkeztünk meg a Gyilkos-tóhoz. A kirakodóvásárban eltöltött szabadprogram után egy hosszabb, de látnivalókban annál gazdagabb séta következett a Békás-szorosban. A megfáradt csapatra egy újabb néhány órás utazás várt Korondig, de így legalább szusszanhattak egyet a buszon. Korondon a kirakodóvásár végtelen sorait végig járva megcsodálhattuk a helyi fazekasok alkotásait, és megismerkedhettünk egyéb kézműves, ill. népművészeti termékekkel is. A napot Farkaslakán Tamási Áron sírjánál zártuk, ahol tiszteletünk jeleként elhelyeztük a második koszorúkat.

Az utolsó napon egy hosszú és kimerítő buszozás után fájdó szívvel köszöntünk el Erdélytől, de még mielőtt ez bekövetkezett volna, végre sikerült meglátogatnunk a Boncza-kastélyt és az Ady-emlékházat Csucsán, amelyek évekig zárva voltak a látogatók előtt. Ezután egy rövid pihenő következett a Királyhágón, ahol még utoljára megcsodálhattuk az erdélyi hegyvidék szépségét, majd

következett programunk utolsó állomása: Nagyvárad. Itt egy belvárosi sétát tettünk, útba ejtve többek között a főteret, a színházat, valamint Komor Marcell és Jakab Dezső itt található jellegzetes épületeit. A Sebes-Körös partján sétálva köszöntünk el a közösen átélt erdélyi kalandozásunktól.

2024. június 4-én A nemzeti összetartozás napja alkalmából ünnepi műsorral leptük meg az iskola tanulóit, illetve a településrész ünnepségén is részt vettünk, versekkel és prózával emelve az ünnepség méltóságát. Elhelyeztük a tiszteletadás virágait is a helyi emlékműnél.

Biztos vagyok benne, hogy ennek a programnak köszönhetően a gyerekek úti tarisznyái felejtethetetlen élményekkel és új ismeretekkel teltek meg. Az erdélyi utakat róva ámulva nézték a vidék mélységeit és magasságait, a hatalmas, égbe nyúló sziklákat, a csillogó vizű tavakat, a mesés tájat. Tanulóeiknek egy meghatározó, egész életre szóló élménye marad ez az utazás. A szép tájak, a magas hegyek olyan nagy tetszést arattak, hogy a csoportból többen is azt mondták, hogy szívesen ellaknának ebben a zöld és csendes, ugyanakkor a medvék miatt mégis izgalmas környezetben.

2024. június 11-én tartottuk értékelő óránkat, ahol a fényképek és a meglátogatott helyek történetének felidézésével kicsit újra átélhettük a kirándulás élményeit. A következő tanévben (*szokásunkhoz híven*) az iskola Aulájában kiállítást rendezünk rajzainkból, fényképeinkből.

A kirándulás adta lehetőségek élményszerűvé tették a korábban tanultakat, tanulóink közvetlen tapasztalattal szerezhettek új élményeket, megalapozhatták későbbi ismeretszerzéseiket. Az út során szerzett élmények és a helyiekkel való beszélgetés során tanulóink betekintheztek az ottani világba, az erdélyi emberek mindennapjaiba. Köszönjük az utat

szervező utazási irodának. Köszönjük kedves sofőrünk és Babicz András idegenvezető munkáját, türelmét és a rengeteg érdekes gondolatot, története és történelmi kitekintést. Örülünk, hogy elmehettünk, reméljük, hogy még sokszor pályázik az iskolánk, mert nagyon jó lehetőségnek tartjuk a Határtalanul programot arra, hogy megismerjük a határon túli magyarok életét, a szép tájakat és a változatos történelmi emlékeket.

Nyíregyháza, 2024. június 14.

Cservényák Ottó
osztályfőnök, kíséző pedagógus

Kalánné Kazár Ildikó
kíséző pedagógus